

ת"פ 6634/05 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נגד ריאד אבו סחאב

בית משפט השלום ברملה

ת"פ 15-05-6634 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נ' ابو סחאב
בפני השופטת רבקה גלט

בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דזאך
נגד
ריאד ابو סחאב
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד בריני

הכרעת דין

החלמתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

האישום

כתב האישום מיחס לנאשם עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

נכתב כי ביום 24.12.14, בסמוך לשעה 21:47, התגלו וויכוח בין הנאשם לשכנו (להלן: המתلون), על גיזום עצים שעשה הנאשם בשטח הסמור לבניין. בעקבות הויכוח הזמין המתلون פקחים עירוניים. באותו נסיבות תקף הנאשם את המתلون בכר שהיכה בבית החזה שלו מכת אגרוף.

הנאשם כפר באישום וטען כי התקיים סכסוך בין השכן, והו תלונות שונות שנסגרו. המתلون הוא שתקף אותו, והנאשם רק הדף אותו. לטענת הנאשם, המתلون הצעיק פקח שהוא קרוב משפחתו, ומה שראו הפקחים שהגיעו הוא רק סוף האירוע. הנאשם טען להגנה עצמית.

פרשת הראיות בהתמצית

המתلون העיד כי ביום האירוע היה וויכוח עם הנאשם, בטלפון, אודות שלום עברו פניו גэм. כשחזר לביתו, הנאשם החל לאים על אשתו, כי עליהם לפנות מיד את הגэм. המתلون עלה לבתו, אך הנאשם המשיך לאים "ולכלך" על

אשרו. המתلون ראה אותו מהמרפסת, ושאל "למה אתה מאיים על אשתי", וייתכן他会說 "למה אתה מאיים על אשתי". לנאש היתה סכין ביד, ואמר לו "רד למיטה נראה אותך גבר". המתلون העיד כי בינתיים, התקשר לבן דודו א' העובד כפקח עירוני, שיש לו חברים במשטרה, וזאת כיוון שהנאש א' עלי' בסכין. זמן קצר לאחר מכן, הגיע הפקח א' בנידת. בנוספ', הגיע שוטר, וביקשו מהנאש להזדהות בכניסה לביתו. בשלב זה, לדבריו הנאש אמר לו "בן זונה אני איזין אותך, איזין את אמא שלך השרמוטה", ונתן לו לטענתו בוקס בחזה, שגרם לנפילתו על הרצפה. לדבריו, היה חלש יותר, בעקבות ניתוח שעבר, לא היה יכול לעמוד ולא לנשום. המתلون ניסה לטענתו לקום, אך הנאש רצה להכותו שוב, והמשטרה קפיצה עליו. המתلون תיאר כי המכחה הייתה בוקס במקום ניתוח שעבר בחזה, הוא לא היה יכול לנשום, והמשטרה לקחה אותו לבית החולים אסף הרופא. לאחר האירוע היה 10 ימים בבית. המתلون שלל את הטענה כי אילו הוא תקף את הנאש, וטען כי הפקחים והשוטר רואו שהוא סמרטוט ונפל הארץ. בחקירה הנגידית תיאר סכסוך עמוק וממושך בין לבן הנאש, בענייני ניהול הבניין, וטען כי הנאש התנצל לו בעבר. חשומת עם העובדה שאיש בלבד לא ראה סכין בידי הנאש, טען כי אשתו כן ראתה זאת. כשתיאר את התקיפה אמר "היה צמוד אליו שדחף אותו בוקסים ונפלתי לרצפה", והוסיף כי באותו רגע הנאש גם אמר לו "אני איזין אותך ואת אמא שלך". כשהתבקש לתאר את נפילתו אמר "הנפילה, נפלתי על הגב אחרת, דחף אותו בוקס כזה", וטען כי השוטרים והפקחים ראו שනפל.

הפקח שלומי פרב העיד כי ישב בתחנת המשטרה יחד עם הפקח א', שקיבל האחרון שיחת טלפון מהמתلون בעניין גэм. לבקשתו יצא הצעיר אליהם, בדרכו למקום. כשהגיעו ראה אנשים ליד הבניין. א' בקש מהנאש ת.ז, אך הנאש סירב ונכנס לביתו. א' בקש מהשוטר שיגיע למקום. לאחר מכן הגיע השוטר ושוחח עמו והנאש. בשלב מסוים, כשסובב את ראשו ראה את הנאש נוטן מכחה בחזה לממתلون, ואף השוטר ראה זאת. פרב ניסה להפריד בין השניים, והשוטר מיד שם איזיקים על הנאש. בחקירה הנגידית אמר פרב כי לא שמע שהוא איזיים באירוע. כמו כן, אישר כי הגיעו לבניין, מיד א' ניגש אל הנאש לחתת לו דוח על הגэм, זאת לאחר שהמתلون הצבע עלי' כמו שהוא חייב לגэм. לעניין המכחה, תיאר מכחה ייחידה, ולא ذכר האם מכת אגרוף או בכף יד פתוחה. לדבריו, המתلون הילך לאחר מכן קצת, ולא נפל.

השוטר נזרי העיד כי קיבל טלפון מהפקח א', שהודיע לו על איזיים בין שכנים. כשהגיע, מיד אמר לו א' כי הנאש א' בסכין וקיים את אשתו המתلون, כיוון שהמתلونנה בפניו על גэм שהשליך בחניה. א' מסר לו כי הוא מעוניין להזדהות את הנאש כדי לרשום לו דוח, لكن ניגש עמו לבתו. לדבריו נזרי, הנאש סירב להזדהות בפני הפקח, אך הזדהה בפניו. בשלב זה, א' בקש ממנו לבוא לראות את הגэм, לפיכך ניגש לחצר. כשהגיע לוגם, שמע צעקות מכיוון הלובי של הבניין, ניגש לשם וראה את הנאש והמתلون "מתקוטטים צמודים". נזרי לא ידע מי תוקף את מי, לא היה לו אפשרות לבדוק זאת, لكن הסתרן לדבריו על א' אמר כי הנאש תקף את המתلون, ולפי דבריו אלה עצר את הנאש. נזרי הדגיש שוב כי לא ראה את האירוע, אך הסתרן על דבריו אמר לו משבודתם הקבועה, במשפט. כמו כן, אמר שלא ראה את המתلون נפל, אלא עמד.

הפקח א' העיד כי היה בשמירת כהמתلون התקשר אליו בעניין הגэм שהנאה. מיד הגיע למקום בנידת, יחד עם פרב, וראה את הגэм ואת הנאש. א' הסביר לנאש כי הוא מקבל דוח על הגэм אך הנאש סירב להזדהות, אך הזעיק את השוטר נזרי. כשהגיע נזרי, התחילה שם לריב, ולדבריו ראה את הנאש נוטן מכחה לממתلون. א' תיאר שראה את הנאש מרמים את ידו לכיוון החזה של המתلون, בחוץ בחניה, אך לא ראה אם המכחה פגעה במתلون. לדבריו, כשהגיע א' לו המתلون שהנאש א' בסכין. בעניין הקשר המשפטי שלו עם המתلون, העיד א' כי הוא קרובה רחוק שלו, ואישר שקורה לא פעם שבני משפחה מתקשרים להתייעץ עמו כיוון שהוא "במערכת", והוא מפנה אותם לגורם המתאים, ולדעתו אין פסול בכך, כיוון שאינם מטפל בעצמו, אלא מפנה אותם. בחקירה הנגידית אמר כי אכן זכר הין

היה הנאשם כשהוא הגיע למקום, אינו זכר היכן עמד בעת אירוע התקיפה, ולא ראה את המכה עצמה. כמו כן, לא ראה מה קרה למתלון כתוצאה מן המכה. בנוסף, לא זכר האם רשם לנאשם דו"ח בגין הגזם באותו אירוע.

הנאשם העיד על חילופי צעקות בין אשתו לאשת המתלון שהיה ביום האירוע. לדבריו, הגיע הפקח וביקש שיזדהה, אך הוא לא הסכים. לאחר כמה דקנות הגיעו שוטרים, וdumpko בדלת ביתו. תוך כדי שיחתו עם השוטרים הגיע המתלון, נתן לו ראשיה בחזה, ואמר "אני עוד אחנן אותך". הנאשם איבד שווי משקל וכמעט נפל, ופתאום כולם קפצו עליו ואזקו אותו. בהמשך, הוביל לבית החולמים כיון חשש ברע. בחקירה הנגדית עמד על טענתו כי הנוכחים ראו כולם כיצד המתלון נגח בו, ולאחר מכן קיבל אגרופים בראשו, ויתכן שהnocחים שראו אותו מאבד שווי משקל ופורש את ידיו, סברו בטעות שהוא מתכוון לתקוף. כמו כן, טען שנגרם לו סימן כחול בחזה, שנעלם לאחר מכן. הנאשם הכחיש שם גэм בחניה ביום האירוע ולטענתו המתלון והפקחים התנקמו בו כיון שסירב להזדהות. הנאשם טען כי הפקחים סייעו למתלון מטעמים זרים.

הודעת הנאשם בליל האירוע מסר הנאשם הودעה, ובה גרסה זהה לתוכן עדותם. כשנשאל מדוע עצרו השוטרים דווקא אותו ולא את המתלון, השיב שהוא בשל הפרוטוקציה שיש למתלון במשטרה.

הן הנאשם והמתלון הגיעו תעוזות רפואיות מליל האירוע, ושניהם התלוננו על כאבים, ללא מממצאים חכליות.

דין והכרעה

לאחר שמייעת העדויות ועיוון בראיות, אלה מסקנותי:

א. אין מחלוקת על כך שבין הנאשם למתלון שורר סכוך שכנים ממושך, שקדם לאירוע.

ב. המתלון תיאר את האירוע בצבעים דрамטיים ביותר, והציג את חוסר האונים שלו למול תוקפנותו הרבה של הנאשם. בעוד כך הדגיש את מצבו החלוש כמו "סמרטוט" (עמ' 21 ש' 13) המתקשה אף לנשומם, ואת הברוטליות של הנאשם, שהחלה באזומים בסיכון בחצר הבניין לעיניו ולעיניו אשתו, והמשיכה במעשה התקיפה שגרם לנפילתו ארצה, על גבו. לדבריו, הנאשם גם אמר עליו בתוך כך, בלשון גסה.

ג. עדות המתלון לא נמצא תימוכין כלשהם בעדויות הטבעה, ולהיפך - עלו סתיירות בוטות. ראשית, כל עדי הטבעה שלו כי המתלון נפל בעת האירוע. שנית, שלו את האפשרות שהנאשם איים עליו על המתלון בנוכחותם, בנגד לטענתו. שלישיית, איש מהם לא ציין כי המתלון היה חולש באופן בולט לעין.

ד. למרות לכך עדי הטבעה נכחו בחצר בעת האירוע,علاה מן העדויות כי בעצם רוב הנוכחים כלל לא רואו את רגע התקיפה המתואר באישום. השוטר נזרי העיד באופן מפורש, שלא ראה את התקיפה, אלא ראה את הנאשם והמתלון עומדים "מתקרטטים צמודים" (עמ' 17 ש' 12), מה שמלמד על הדדיות ביניהם, ולא על התקיפה חד צדדי. למרות לכך ראה, בחר להסתמך על דבריו הפקח א שאמր לו כי הנאשם הכה את המתלון, ועל בסיס עדותו של א בפניו, בחר לעצור את הנאשם (עמ' 17 ש' 23).

ה. והנה, בשונה مما שטען היה לצפות, א עצמו העיד כי אכן ראה את ידו של הנאשם בכיוון החזה של המתלון, אך הדגיש כי לא ראה את התקיפה עצמה (עמ' 32 ש' 22), וניתן היה להתרשם כי אינו בטוח

בעצמו כלל. א נשאל שאלות רבות אודות נסיבות הגעתו לאירוע, מקום המצאו של הנאשם בעת שהגיע, השפעת התקיפה על המTELון, ועוד ועוד. לכל השאלות הללו השיב כי אינו זוכר. אכן זכר כי כאשר הגע לבניין אמר לו המTELון שהנאשם איים עליו בסכין.

העד היחיד שהעיד כי ראה את רגע התקיפה הוא הפקח פרב, שמסר כי ראה את הנאשם מכיה את המTELון בזזה (עמ' 13 ש' 24), אך גם עדות זו אינה נקייה מקשישים, משני טעמים. ראשית, פרב העיד כי לא ראה מה התרחש קודם למכיה זו, שכן ראשו היה מופנה לכיוון אחר. לפיכך, יתכן בהחלט שנוכונה טענה הנאשם לפניה המTELון תקף אותו רגע קודם לקום, והוא איבד שווי משקל, או ניסה להדוף אותו. אפשרות זו מתחזקת לאור שילובן של עדותנו ועדות נזרי. שנית, ישנו פער עצום בין תיאורו של פרב, המשקף אירוע אירוע שהחומרתו אינה רבה, לבין תיאורו של המTELון כאילו הותקף באופן אלים וקשה.

התביעה טענה כי עדות נזרי תומכת בעדות המTELון, זאת כיון שייתכן שלא ראה את תחילת ההתרחשות, אלא רק את השלב השני. איןני מתרשםת כי כך הדבר. שעה שהמTELון תיאר באופן צירוי ביותר עד כמה היה חלש כמו "סמרטוט", אין זה סביר שהנאשם הפיל אותו על גבו ארצה, ואז הספיק לקום מניפולציה במהירות רבה כל כך, עוד בטרם סובב השוטר את ראשו לשמע ההתרחשות. לדעתם, ניתן היה לצפות שהשוטר יספיק לראות את המTELון על הארץ, אילו היה יסוד של אמת בגרסה זו. ואולם, מעודות השוטר עולה כי ברגע שסובב את ראשו, ראה את הנאשם והTELון "צמודים מתקופתיים", כלומר המTELון נראה חלש ביותר, וחלקו בהtagששות לא היה קטן מזה של הנאשם. בכך יש כמובן סתייה של ממש לגורסת המTELון.

אם לא די בקשישים הללו, יש להזכיר כי לא הובאה כל ראייה לתמיכה בטענת המTELון לפניה הנאשם איים עלי אשתו בסכין, ולאחר מכן אכן איים עליו שוב בנסיבות הפקחים והשוטר. המTELון העיד כי אשתו ראתה את הסcin בידי הנאשם, אך היא כלל לא הובאה לעדות. אי הבאתה מחייבת את מהימנות המTELון כמובן, ויש בה כדי ללמד כי לא היתה תומכת בגרסתו. בנוסף, עדי התביעה שללו איזומים מצד הנאשם בשלב השני של האירוע.

כאן המקום להזכיר את הנسبות הלא "נקיות" שבין החלה מעורבותו של אירוע. לאחר שימושתי את העדויות, אכן התעורר בלבו הספק שמא מעצמו של הנאשם הוא תוצאה פעילות-יתר מצד א קרוב משפחה של המTELון, שעל שיקול דעתו הסתרם גם השוטר. מסקנה זו מתחזקת לאור תמייה נוספת: מה ראה א להזעק למקום בשעת לילה מאוחרת, למראות העדר כל דחיפות, ובשעה שניית היה לדחות את הטיפול בסוגיית הגזם ליום המחרת? הדחיפות שבה ראה לנכנן לטפל באירוע, והתעקשותו להזמין מיד שוטר, מעוררתות את הרושם שהאירוע הועצם לצורך השגת תוצאות עבר המTELון.

אין לשוכח כי לא הובאה כל ראייה לכך שהויה לנאים קשר כלשהו להשתרת הגזם, ולא ידוע לבית המשפט האם נרשם לו דו"ח בסופו של דבר. הנאשם מצדיו הבהיר כי הוא זה שהשאיר את הגזם, ואם כך הדבר, ניתן להבין את עסמו על הדרישת כי יזדהה בפני הפקח. ביחיד כך, בשעה שהוא יודע כי הפקח הוא קרובו של המTELון. התרשומיות בעת עדותו של א היתה כי הוא עצמו חש חוסר ביטחון כתוצאה מואפן התנהלותו בעת האירוע, וייתכן שזה מה שהוביל לעדותו הלקונית.

יא. מול הקשיים שעלו, גרסת הנאשם הייתה עניינית, והוא היה עקיי מראשית החקירה. לחיזוק גרסתו הראה כי גם הוא עצמו הובה לבית החולמים לאחר האירוע.

המסקנה העולה מכל האמור היא כי אמם הוכח שאירע עימות בין הנאשם והמתלון. ואולם, הסתיירות בין עדויות התחייה וחולשת גרסתו של המתלון, אינם אפשריים לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם תקף את המתלון באופן חד צדי.

לפיכך, לא הוכח האישום.

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, במעמד הצדדים.